

ЦИЈЕНА:

Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
за 5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

ЗА ЦРНУ ГОРУ БРОЈ 10 ПАРА
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ БРОЈ 20 ПАРА

ЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Vjesnik“ Cetigné (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Цетиње, 19. фебруара

„Болеснику са Босфора“ прибли-
жио се страшни час агоније.

На вратима Цариграда ових је дана озбиљно закуцала смрт. По-слије четири стотине и шездесет и двије године изриче се коначно пресуда над једном владавином, какву по гомили зла и несреће свијет не видје. С њоме примају заслужену казну и њени фриволни саучесници. Овијех бијаше доста и у редовима цивилизованих хришћанских народа и држава. Лукава Венеција прва им је дала неморални примјер, често пута помажући мрак и назадак на штету подјармљених малих балканских народа, жељних слободе и просвјете. У циничким услугама турској владавини највише су се такмичиле германске државе: Аустрија и Њемачка. Неумитна правда одреди им исту судбину и постиже их иста казна. Турска умире. Аустрија се распада у трулежи сопствених гријехова. Њемачка охолост и пруски милитаризам падају на ниске гране.

Из даљине, од Дарданела, чује се грмљава топова. Стамбол се тресе. Блистателна Porta превија се у грчевима самртнога ропца. Бруса отвара двери, да тамо, на малоазијској обали, прими у привремено склониште представнике највише власти Османове Империје. Мраморно Море одјекује покличем ослободитеља. Кроз мореузине Дарданела и Босфора пружају једни другима руке три велика, три племенита хришћанска народа: Енглези, Французи и Руси. Руке шире, да се загрле на мјесту светих успомена и да навијесте широм свијета, да је Цариград ослобођен. Њима је пало у дио, да буду осветници за нечувена зла, која Европа претрпје због тога што је Цариград четири и по вијека био турски. Њима, ели-ти чојства и културе, досуђено је, да ту дивну пријестоницу очисте од тевтонских сплетака, које су починиле исто толико несреће колико и методи турске владавине. Ужасне топовске чељусти са енглеских и француских дреднота сипају на дарданелска утврђења ватру да збришу потоњи ослонац германске моћи на истоку.

Пут за Цариград, преко Беча, је затворен! Од Цариграда нема више наде ни уздања. Разбише се снови неутралних и рачуни шићарџија, који у туђој крви плијен лове. Побркаше се планови и путеви „Дранга нах остен“, који је преко српских гробова, удружен са аскерским кундаком и младотурским сље-пиллом, хтио да заснује све до Багдада своје царство. Савезничка флота пробија се кроз Дарданеле, чисти путеве новој срећи и утврђује бољи и правичнији поредак на раскрсници Истока и Запада. За Цариградом, у непосредној близини, дави се у каљужи грјешне неутралности бугарска душа. И њу

савезници чисте од њемачко-ау-
стриског завођења.

Јадна Турска! Ипак је достојна жаљења. Шта је дочекала! Могла ју је лако да мимоиђе ова чаша. Повјерила своју судбину полити-
чарима, младим и неискусним, који прокоцкаше срећу и величину своје отаџбине. Наоружали се Круповим топовима и обогатили ум знањем француског устава, на су мислили да су тијем преобразили преко ноћ дух и нарави свога народа. И у заносу предали се у заводитељске руке њемачког милитаризма, који сам ископа гробницу себи и њима. Сад је све касно. Не помогаше им више ни Гази-Вилхелм, ни бечки апостолски ћесар. Пут кроз Дарданеле и Босфор мора бити сло-
бодан, да би се туда у напретку и просвјети сјединили народи са за-
пада и истока.

Турци људи, аге и везири,
Хеј ваше ће пропанути царство!
Друмови ће пожељет Турака,
Ал Турака више бити неће.

Нове сјајне руске побједи

Овдашњи Цаско-Руски Војни А-
гент г. генерал Н. Потапов при-
мио је ова службена саопштења:

Петроград, 17. фебр. у 2-20 по
подне- 15. фебруара завршила
се наша операција под Прасништем,
гдје смо ми разбили ништа мање
него два њемачка корпуса, одба-
цивши их према граници.

Нијемци, пошто су принудили на
одступање нашу десету армију, ста-
вили су себи у даљу задаћу, да
наступају против наше војске, која
је развила успјешну акцију у млав-
ском правцу.

Замисливши у почетку, да на
демонстративан начин потисну ли-
јево крило наше војске, која је дје-
ловала у млавском рејону, они су,
према свима знацима, хтели да
одлучним ударом на наше десно
крило, са стране Хоржеле, одбаце
нашу војску према Висли. 24. јану-
ара Нијемци су пријешли у насту-
пање у рејону Липно-Серпец-Бје-
жуни у јачини од 5 дивизија. По-
четком фебруара непријатељ је
овдје стигао на фронт Плоцк-Ра-
ционж, али је затим, послје упор-
них бојева, између 3. и 5 фебруара
задржано даље наступање Није-
маца у том рејону. И исто вријеме
непријатељ је између Млаве и Ви-
ленберга концентрисао велике снаге,
с којима је и пријешао у наступање.
5. фебруара опажено је да је не-
пријатељ развио у својим предњим
дјеловима упорну активност у ре-
јону Хоржеле. 7. фебруара велике
њемачке снаге бачене су нагло на-
пријед, заобилазећи Прасниш са
истока и стигле до села Красно-
селца.

Прасниш сачињава крајњу отпор-
ну тачку десног крила цијелог на-
шег положаја у том рејону. Овдје
је дјеловала једна наша пјешачка
бригада, која је, послје енергичне
активне одбране, привукла дио сво-
јих снага према Праснишу. Осим
ње располагали смо и с другим
омањим, нарочитим коњичким одје-
љењима, која су служила већином
као резерва и задржавала обила-
жење Нијемаца.

Одјеливши војску за напад Прас-
ниша, и подигнувши велики застор
ради прикрића операција са стра-
не Нарева, непријатељ је управно
своју главну снагу против десног
крила наше војске, која је била
концентрисана у млавском правцу.
Наш дио фронта, који је захватао
13 врста, на линији Лисахово—
Хојново, био је у исто вријеме на-
паднут како са сјевера тако и с југа,
т. ј. с леђа, гдје су непријатељске
колоне, које су заобилазиле Прас-
ниш, стигле до Воље—Вержовске,
готово на по пута између Прасни-
ша и Цеханова. У исто вријеме
Нијемци су на цијелом фронту на-
шег положаја изводили енергично
помоћне нападе.

11. фебр. непријатељ је успио,
послије упорног боја, да продре у
Прасниш, али већ у 6 у јутро ис-
тога дана отпочело је наше насту-
пање на широком фронту од Крас-
носелца до Воље-Вержовска. На-
ша војска потиснула је Нијемце
свуда, а 36. њемачка резервна ди-
визија, која се упорно држала на
прелазима преко ријеке Оржице,
претрпјела је већ у мрак помену-
тог дана озбиљан пораз.

Међутим непријатељ је и у јутро
12. фебр. и ако је претрпио одлу-
чан ударац од наше армије, про-
дужио да изводи свој задатак. Та-
ко је битка код Воље Вержоловске
задобила особито жестоко обиљеж-
је. Ипак у вече 12. фебр. наша је
војска дефинитивно одбацила Ни-
јемце на оближње позиције пут
Прасниша. 13. и 14. фебруара во-
дили су се упорни бојеви на фрон-
ту Дзилин—Хојново—Прасниш—
Бартники. Према је наша војска
упала још у вече 13. фебр. у Прас-
ниш, он је ипак био потпуно у
нашим рукама тек у вече идућег
дана. Њемачка војска почела је у
нереду да одступа, покушавајући
да избије на Млаву и Хоржеле.

Не осјећајући се заморна од боја,
наша је војска продужила да гони
узастопце непријатеља, наносећи у
току 15. фебр. тешке губитке ње-
макким заштитицама.

У наше руке пао је у току те опе-
рације велики ратни илијен. Број за-
робљених Нијемаца прелази 10.000
војника.

На тај начин замисао њемачка
против наше војске, која је дје-
ловала у млавском правцу наи-
шавши на наш контраманевар са
стране Нарева, потпуно је про-
пала и завршила се поразом Ни-
јемаца.

У току 15. фебруара на осталим
фронтовима, на којима се долазило
до сукоба са Нијемцима, није било
одлучних резултата. У овом пото-
њем рејону ми смо заробили преко
3000 њемачких војника са 15 ми-
траљеза и неколико топова.

У Карпатима Аустријанци изводе
у збијеним редовима безуспјешне
нападаје на фронту Лупков-Тво-
рилно. Губитци њихови, који по-
тичу од наше артиљеријске ватре
и наших противнапада, врло су
велики. У Источној Галицији не-
пријатељ је пријешао у дефанзиву.
У рејону Језопола успјешно је дје-
ствовао наш блиндирани жељез-
ничар воз. У Буковини заузели смо
мјесто Садагура.

На кавкаском фронту наше су
предње трупе, потискијући непри-
јатеља, избиле на ријеку Хопа чај,
и 15. фебруара заузели за Турке
важну луку Хопу. У осталим прав-

цима без промјене, важнијих суко-
ба није било.

Петроград, 17. фебруара. у 8-50
у вече.

На фронту између Њемена и Ви-
сле наша је војска продужила 16.
фебруара своју офанзиву.

Сјеверо-западно од Гродна наша
се војска такође успјешно пробија
напријед. Непријатељ је, дајући упо-
ран отпор, одступио на линију Нан-
ковице—Ратичи—Раковице. Бом-
бардовање Осовца наставља се из
топова врло великог калибра.

Између ријеке Писа и Оржице
наша се војска, наступајући уз бор-
бу, примиће путу који води из Ми-
шинца за Колно. У рејону Прас-
ниша, непријатељ, кога узастопи-
гонимо, хитно одступа на Јанов
и Млаву. Наша војска исто тако
успјешно наступа на Висли обли-
жњем фронту, у рејону јужно од
Радзанова.

На лијевој обали Висле нема
промјене.

У Карпатима Аустријанци су 15.
фебруара уз многобројну артиље-
рију извели одлучан, али безуспје-
шан напад на дијелу фронта од
60 километара, између ријека Он-
даве и Сана. Већ у очи тога дана
Аустријанци су у густим редовима
са својом пјешадијом дошли на до-
машај наше пушчане и митраљеш-
ке ватре. Први нападаји, које је
непријатељ предузео у зору 15.
фебруара, били су управљени на
рејон Творилно, гдје су Аустријанци
претрпјели огромне губитке. У цен-
труму, у рејону Рабе—Радзјов во-
дила се цео дан 15. фебруара нео-
бично упорна и жестока битка.
Очајни нападаји непријатељеви че-
сто су свршавали с борбом прса
у прса. Губитци су непријатељски
ванредни: сви кланци и увале на
гори Ловини затрпани су лешевима
Аустријанаца; многе непријатељске
јединице уништене су до последњег
војника.

У рејону сјеверно од Стронка
непријатељ је ноћу између 15—16.
фебруара извео у густим редовима
шест нападаја, али су сваки пут
његове масе разнесене нашој пуш-
чаном и митраљешком ватром. По-
што је одбила свих 6 нападаја,
наша је пјешадија полетјела на
бајонет и коначно одбацила Аустри-
јанце, који су у великом нереду
нагло одступили. Нов нападај на
коту 992 код Козјова одбијен је.

Непријатељ, који је продро у
Источну Галицију, задржан је на
путевима, који воде од Халича за
Станиславов, послје кога су кре-
нули у одступање. Близу Селца
заробили смо 17 официра и 2.500
војника са 4 митраљеза.

Рим, 19. фебруара. Битка код
Прасниша завршила се великом ру-
ском побједом. Њемачки план у ре-
јону Млаве потпуно је пропао. Пра-
сниш је прелазио из руку у руке,
док напосљетку није остао руски.
Руси су отуда коначно протјерали
Нијемце. Ратни руски плијен је ве-
ома велики и састоји се из топова,
коња, хране, муниције, жељезничких
вагона. Број заробљеника је већ до
сада велики. Офанзивна њемачка ли-
нија потиснута је на саму границу
Источне Пруске. Руској побједи код
Прасниша посљедица је наступање
Руса на цијеломе фронту. Према нај-
новијим телеграмима, Руси имају сјај-
не успјехе на Карпатима и у Буко-

вини, услед чега изгледа да је купуо одсудни час на источном бојишту спрам Аустрије. Аустро-њемачкоафанзива претворила се како у Пољској, тако и на границама Мађарске у дефанзиву.

Из Буковине јављају да се побунио 91. чешки прашки пук, који није хтио да иде против Руса. Војници су побили све офицере. Тај прашки чешки пук премјештен је у Краков, гдје је десеткован. (Нар. извјештај.)

У очи пада Цариград

Атина, 16. фебруара. Телеграми са Митилене и Тенедоса јављају да је савезничка флота уништила батерије на Килидбалу и на Чанакале. „Неа Имера“ јавља, да је први контингент експедиционих трупа, које су састављене из Канађана и Сенегалаца под командом генерала Дамада, стигао пред мореузине. Сто хиљада Турака под заповједништвом Есад паше, браниоца Јањине, налазе се код Галипоља. Три подводна брода, која је Турска добила од Њемачке сувим путем остали су несастављени и неупотребљени. Турска флота не представља никакав број, нарочито пошто је и „Гебен“ озбиљно оштећен.

Рим, 17. фебр. *Енглези су у Дарданелима посјели Седулбар, Квин Калеси, Дводан и Кале Султаније. Турско-њемачки ратни брод „Гебен“ је оштећен и стављен ван употребе. Турци доводе све трупе из Тракије и Једрена у Цариград да бране пријестоницу. Острва у Мраморном Мору утврђена су са тешком артиљеријом да се одупру француско-енглеској флоти и да одржавају везу између Цариграда и Азије.*

Било је великих свађа у турском министарском савјету. Постоје двије странке. Многи Турци су за то да се пријестоница пренесе у Коњу или у Брусу.

На Грке је направила велики утицај вијест о најскоријем ослобођењу мореуза и о пропасти турског царства. Атински кругови агитују да Грка ступи у рат. Руси су заузели Капатејај на Црном Мору.

Рим, 18. фебр. Флоте су наставиле јутрос бомбардовање дарданелског мореуза. Турске батерије у Килбару и Лианаку су уништене. Три подморска брода која су Нијемци послали Турцима, стављена су ван употребе. Сада почињу у мореузу најтеже операције. Сазнаје се из њемачког извора да су сви њемачки официри у Јерменској и Сирији добили наређење да се врате у Цариград.

Лондон, 18. фебр. Званични коминике британског адмиралитета од 14. фебруара гласи: 2. фебруара изјутра бродови енглеско-француске флоте „Квин Елизабет“, „Агамемнон“, „Ванжанс“, „Корнвел“, „Триомф“, „Албион“, „Голоа“, „Сифрен“, „Моргмањи“ бомбардовали су четири утврђења на уласку у Дарданеле и потпуно их ућуткали, за тим је отпочело чишћење мина под заштитом оклопача и контра-торпилера.

Бродови „Албион“, „Маџестик“, „Ванжанс“ пошто су мореузи 13. фебр. били ослобођени мина у дужини 4 миле од уласка, отпловили су напријед до крајње границе зоне очишћене од мина и отпочели су нападе противу дарданелских утврђења и противу батерија на мало-азијској обали. Турске батерије су одговарале, али без икаквог успјеха. Пошто се непријатељ повукао из утврђења на уласку у мореузе, искрцали су се мрнари са бродова „Ванжанс“ и „Ирзистибла“ и разорили су остатке утврђења. Тај одред мрнара сукобио се са непријатељем у Кум-Кале и претјерао га

је на другу страну моста Мендеа. Мост је дјелимично разорен. Неколико непријатељских топова разорени су и уништени. Наши губитци 13. фебр.: 1 погинуо и 3 рањена. Једна непријатељска граната погодила је 12. фебр. брод „Агамемнон“ и убила 3. а рањила 7. Операције се настављају.

Атина, 18. фебр. Бомбардовање утврђења, које је отпочело 16. ов. мј. у 10 часова прије подне постало је двојином жешће од 12 и по до 2 по подне. Резултат је непознат. Савезнички одреди су се искрцали у Кум-Кале и сукобили су се с турским гарнизonom, који је растјеран. Једна енглеска лађа бомбардовала је Јени-форт.

Атина, 18. фебруара. Савезничко бомбардовање ућуткало је јуче утврђења Дарданус, Хамидије и Крменлик. Поручена је такође и телеграфска станица у Безику. Бомбардовање је вршило десет оклопача, које су ушле двије миле у Дарданеле.

Атина, 19. фебр. *Двадесет пет савезничких великих ратних бродова ушли су у Дарданеле. Четири оклопаче бомбардују турске положаје у заливу Саросу.*

Рим, 19. фебр. *Савезничка флота напредује ут средине Дарданела. Искрцавају се трупе.* (Нар. извј.)

Париз, 18. феб. Лист „Тан“ поводом савезничких операција у Дарданелима пише: „Никаква прејријека неће задржати савезничке флоте на путу за Цариград. Турци већ осјећају да се приближује одсудан час када ће савезничке заставе, лејршајући се над св. Софијом, јавити свијету за крај турске царевине и рушење њемачког престижа на истоку. Грчка је једнодушна у жељи да грчка војска и флота узму учешћа у овом славном реваншу. Бугарској и Румунији треба други пут за брз превоз муниције и ратног материјала искрцавању у Дедеагачу и превозом турским путем преко Једрена. Ова лекција показује сав интерес Софији и Букурешту од брзог ослобођења мореуза, изведеног од оних који ће дефинитивно осигурати слободан пролаз међу народној пловидби.

Топовски пуцњи у Дарданелима имали су највећег одјека у Италији. Италијанске амбиције нијесу ограничене на Јадранско Море. Оне су још јаче у источном Средоземном Мору. Операције у Дарданелима имаће огроман утицај на рат и на организацију мира.

„Журнал де Деба“ истиче лукавство Волфове Агенције да обмане јавно мишљење неутралних земаља односно заузимања Цариграда од стране Руса, и лекцију коју је Сер Едвард Греј дао овој њемачкој фабрици лажи. „Букурешт — пише тај лист — зна да ће Русија признати евентуално анектирање Румунији аустро-угарских покрајина, у којима је у већини румунско становништво, и да ће гарантовати слободу румунској пловидби у мореузима. Румунија ће уживати исте трговачке слободе као и савезници. Ако се установи каква нарочита комисија, Румунија ће у њој бити заступљена. То исто важи и за Италију, чија је влада била извјештена о операцијама у Дарданелима.

Она ће широко искористити за своју трговину у Црном Мору предавање страже мореуза новим чуварима, као и политичку реорганизацију Мале Азије, што ће бити Италији извор за озбиљну сатисфакцију. Само би још Бугарска имала да се придружи користима од ових промјена ако би се одлучила да напусти пут срџбе па да пође путем мудрости. Она треба да призна да је њен гњев оправдан

само према Аустријанцима који су је гурали да почини све грјешке на чије се posljedње данас тужи.“

ТЕЛЕГРАМИ

Париз, 16. фебр. У Вожима у нашим нападајима напредовали смо код Шанлота, 3 км. од Ванфстера. Код Вормласензиза (?). Нијемци су најприје претрпјели озбиљан пораз, пошто су били протјерани из вароши, изгубивши много заробљеника. У суботу ноћу, Нијемци су по други пут продрли у варош и из ње опет били изагнати.

Париз, 17. фебруара. Код Бекура, код Албера, Французи су одбили један њемачки нападај. Нијемци су бомбардовали Соасон са 200 метака. Французи су отели више шанчева сјеверно од Перта; у једном шанцу нашли су 200 њемачких љешина. Француске трупе задобивају терена у свима шумама између Перта и Босежура. Француски добитци 14. фебруари сјеверно и сјеверозападно од Перта износе 2000 метара њемачких шанчева. 15. фебруара Французи су имали нових успјеха. Французи држе сада једну непрекинуту линију од 2 км. дужине сјеверно и сјеверозападно од Перта. У Аргони, на коти 263, западно од Буреја, Французи су освојили 300 метара шанчева. Код Вужоа сјајан нападај француске пјешадије заузео је једно село на врху једне висоравни. У Вожима, 3 километра сјеверно од Сел-сир-Плен, Французи полако напредују. Једно саопштење каже да се Нијемци сада повлаче на много тачака.

Париз, 18. фебруара. Поводом дочека генерала По у Румунији „Тан“ констатује да се ниједна влада, ма колико била обазрива, не би могла одупријети народном одушевљењу у корист Савезника. Наступање Савезника ка Цариграду наметнуће Румунији улазак у Ердел и гурнуће Бугарску у Тракију. „Журнал де Деба“ јавља, да је румунска влада одбила да пропусти преко своје територије аустро-њемачки ратни материјал за Бугарску. Овдје се држи да Њемачка ни у ком случају неће моћи да дочека нову жетву с резервама жита којима располаже.

Рим, 18. фебр. *Руси су предузели офанзиву и у Буковини. Заузели су Надворну, а данас су пред Черновицама.*

Рим, 18. фебруара. *Јављају из Вашингтона да су француски и енглески амбасадори дали на знање Брајану да је објављена блокада Њемачке и Аустрије.*

Енглески кабинет нотификовао је америчкој влади да одбија њемачки предлог који ставља услове да Америка појача снагу Њемачке.

Лондонски и париски кабинет предаће италијанској влади једну ноту о недавним њемачким изјавама против слободне пловидбе неутралних лађа. Енглеско-француска нота биће важан докуменат за одбрану међународног права и закона човјечности према неутралнима. Истиче да њемачки подморски бродови, газећи међународне законе, уништавају невинне животе.

Ради таквих свирјепих метода Њемачке, Енглеска и Француска морају да узму на себе слободу акције и резервишу за себе право прегледа и секвестара трговачких бродова који путују за Њемачку.

Енглески министар предсједник Аскит поднио је закон о кредиту 387 милиона лира стерлинга. Казао је да треба подстићи хероизам Белгије и Србије. Изјавио је да су операције у Дарданелима и Мраморном Мору припремљене као што треба.

Опровргао је да постоји и најмања мисао о преговорима о миру. Што се тиче погледа савезника, они су потпуно споразумни. Парламент је бурно поздравно говорника.

Италијанска штампа најоштрије протестује и осуђује дивљачке операције аустријске флоте у Бару.

Јавно мишљење необично је заинтересовано догађајима у Дарданелима.

Париз, 18. фебр. Коментаришући споразум румунско-бугарски (споразум између бугарских и румунских железница) већина листова француских сматра да на примјену овога споразума треба добро да мотре Силе Тројног Споразума. „Голоа“ сматра текст овог споразума као просту смишљену маску, која ће у ствари допустити Бугарској увоз ратног материјала. Треба, вели овај лист, пазити на овај увоз да не би био намијењен Турској пошто сад Софија кокетује с Цариградом.

Париз, 18. фебр. „Тан“ објављује ове изјаве предсједника бугарског Министарства Радославова, које је учинио пред његовим софијским кореспондентом: „Последњи аванс зајма чисто је финансијски посао. Бугарска политика остаје на истом строгом неутралитету, који је потребан бугарском народу. Ја још не видим да се приближава час када треба да напустимо неутралност. Ако он дође, вићина јавнога мишљења ријешити којој групи сила треба Бугарска да приђе. На питање, да није Бугарска влада имала наде да остварење својих националних тежња постигне у случају аустро-њемачког коначног успјеха, Радославов је одговорио: „Наши односи с балканским сусједима су стационарни; наша влада не би одбила да разговара с Тројним Споразумом о нашим захтјевима. Ја непрестано вјерујем да би било потребно да се отпочне са извршавањем евентуалних обавеза, ако би се жељело да се бугарски народ покрене и одлучи на активнију политику у корист Тројног Споразума, али то би се имало односити само на један дио захтијеване територије! Што се тиче евентуалне окупације Маџедоније нашим трупама на макар то била српска Маџедонија, ја на то не бих пристао без одобрења Великих Сила, сљедствено Тројног Споразума. На питање, какво би било држање Бугарске у случају да аустро-њемачка војска успјевши у свом новом упаду у Србију допре до бугарске границе захтијевајући да пријеђе преко бугарске територије, Радославов је одговорио: Нема ни мало знакова за остварење ове евентуалности. Ако би пак до ње дошло, ја не могу да јој предвидим околности и мислим да би нам дужности строгог неутралитета диктовале да се томе одупремо.

Париз, 18. фебруара. Телеграфски из Букурешта јављају о скорој мобилизацији десет класа резервиста.

Дневник

Данашње вијести. Данашње вијести са бојишта наших Савезника веома су повољне. Сви данашњи телеграми доносе нам само велику радост. Руси су Нијемце и Аустријанце потпуно одбили. Французи и Енглези одлично напредују на путу за Цариград. Политички и војнички положај Русије, Енглеске и Француске је управо сјајан. Правда побјеђује. У Аустрији је букнула револуција. Војска одриче послушност. То одавно расклиматано царство руши се под теретом злочина.